

MARIA BAJT
CEDRIC BOMFORD, CARL BOUTARD
KIRA CARPELAN, LEANDER DJØNNE, MAJA HAMMARÉN
GORAN HASSANPOUR, DANIEL HOFLUND
ANDREAS KURTSSON, DIANA DE AGUINAGA PETTERSSON
GUSTAV SPARR, LOVISA RINGBORG, FRIDA TEBUS
MARKUS ÖHRN
MALIN PETTERSSON ÖBERG

PÅ SPANING EFTER DET JAG SOM FLYTT

15 KONSTSTUDENTER
16 MAJ–17 JUNI 2007

CCA 2.1.45

IN SEARCH OF THE LOST SELF

15 ART STUDENTS/MAY 16–JUNE 17 2007

Maria Bajt
Cedric Bomford, Carl Boutard
Kira Carpelan, Leander Djonne, Maja Hammarén
Goran Hassanpour, Daniel Hoflund
Andreas Kurtsson, Diana De Aguinaga Pettersson
Gustav Sparr, Lovisa Ringborg, Frida Tebus
Markus Öhrn
Malin Pettersson Öberg

På spaning efter det jag som flytt

Vad innebär det att vara ung konstnär i dag, i världen? Hur ser den samtida konstnärsrollen ut? Under hösten blev vi tillfrågade att göra en utställning med konststuderande på Bonniers Konsthall. Med dessa frågor nära till hands valde vi att bjuda in studenter i årskurs fyra och fem vid landets alla konsthögskolor. Gensvaret var stort och av de hundratals konststudenter som vi gjort ateljébesök hos har slutligen femton av dem bjudits in att medverka i utställningen som vi gett titeln *På spaning efter det jag som flytt – 15 konststudenter*.

Vår intention har varit att lyfta fram en tendens vi tyckte fanns hos de konstnärer som vi valt att arbeta med, nämligen ett sökande efter det som utgör jaget. Det handlar om rätten till ett eget rum, rätten att dra sig tillbaka och blicka både framåt och bakåt, inåt och utåt. I dessa rörelser blandas det journalistiska med det biografiska, det vetenskapliga med det fiktiva. Dagens historieskrivning har blivit en privat angelägenhet, samtidigt som den privata minnesbearbetningen har blivit offentlig. Därför har vi valt att göra en utställning som representerar både vårt sökande efter konstnärerna och konstnärernas sökande efter sig själva. Vi är alla på spaning efter det jag som flytt.

Konstnärerna leker med motsatser. Deras verk kan betraktas som sammansmältningar av motstridiga impulser, som vi hävdar går mot det romantiska. Under romantiken, tankeinriktningen som dominerade Europas kulturliv mellan 1770-talet och 1850-talet, blommar detta ambivalenta konstnärslag ut, ett jag som hela tiden hotas av yttre omständigheter och som därför sätts på flykt. Handlar denna tendens hos konstnärerna i utställningen om att helt dra sig tillbaka i en gest som vänder sig från omvärlden?

Tvärtom, vi ser detta sökande efter ett förlorat jag som förutsättningen för skapandet av jaget. Intresset för det förgångna och behovet av ett tillbakablickande kan vara en möjlig strategi för att hantera och skapa förståelse kring vår samtid. Något som också Proust lyckades göra i sin romansvit – *På spaning efter den tid som flytt*.

Den inåtvända tendensen, som vi valt att kalla en produktiv melankoli, är vår utställnings röda tråd. Att arbeta på sin kammare är ett möjligt tillvägagångssätt för att omformulera det som finns runt omkring och att finna sig själv utifrån en vidare kontext, som sedan blir en viktig förutsättning för den kreativa processen. Det vi ser hos dessa konststudenter är ett sökande efter rätten till en egen röst, en egen plats både i världen och i konsten.

Marianna Garin, Camilla Larsson
& Sinziana Ravini

In Search of the Lost Self

What is it like being a young artist today, in the world? What is the role of the contemporary artist? In the autumn we were asked to curate an exhibition with art students for Bonniers Konsthall. With these questions in the back of our minds, we decided to invite students in their penultimate and final years from all Swedish art academies. There was an enormous response. We made hundreds of studio visits and in the end we decided to invite fifteen students to participate in the exhibition that we entitled *In Search of the Lost Self – 15 Art Students*.

Our intention was to shed light on a tendency we believed we could identify among the artists we chose to collaborate with, that is, a search for that which constitutes the self. It is about the right to a room of one's own, the right to retreat, to look to the future and to the past, inward and outward. In these movements, journalistic elements are intertwined with biographical ones, scientific with fictional. Contemporary history writing has become a private concern while the private memory process has become public. That is why we have chosen to curate an exhibition that represents our search for the artists as well as the artists' searching for themselves. We are all in search of the lost self.

The artists have chosen to play with the oppositions. Their works can be seen as interfusions of conflicting impulses, which, according to us, turns towards the Romantic. The Romantic period, that dominated the cultural life of Europe 1770–1850, saw the emergence of an ambiguous artist's role, which was constantly threatened by exterior circumstances and thus forced on the run. Is this tendency about retreating and turning one's back on the world?

On the contrary, we see the search of a lost self as the very condition for the creation of the self. An interest in the past and a need to look back can be a possible strategy for dealing with and creating an understanding for our time, which Proust managed so well with his novel *In Search of Lost Time*.

The introvert tendency, which we have chosen to call a productive melancholy, runs throughout the exhibition. Working in your own room is a possible course of action in order to re-formulate that which surrounds you and to find yourself in a wider context, which then becomes an important pre-requisite for the creative process. What we see in these art students is the search for the right to their own voice, a place in the world as well as in art.

Marianna Garin, Camilla Larsson
& Sinziana Ravini

Romantikens eviga återkomst

Alla konst- och litteraturrörelser är dömda att återvända. Vissa gör det mer än andra. Ju mer komplex och mångfacetterad en rörelse är och ju mer folkligt förankrad, desto större chans har den att återvända. Romantiken är en sådan rörelse som ständigt återvänder. Nästan varje epok har sin romantik. Friedrich Schlegel, romantikens store filosof, hävdade att det romantiska inte kan bindas vid någon särskild tidsålder eller genre, utan att det finns överallt där sann poesi tar form. Horace Engdahl går i sin avhandling *Den romantiska texten* så långt som att påstå att romantiken inte finns, men att den kan uppnås och att det kan vara värt att göra det.¹ Vad är då romantiken till att börja med och varför återkommer den så starkt just nu?

Romantiken brukar betecknas som individualismens och narcissismens stora tidsålder. Under renässansen hade människan fullt upp med att upptäcka världen, men i och med romantiken börjar människan upptäcka sig själv. Världen upplevs alltmer som hotfull, oöverskådlig och demonisk. Den franska revolutionens terror och tidens återkommande naturkatastrofer ses som bevis på att förnuftet inte står att finna i vare sig samhället eller naturen. Man börjar istället ägna sig åt det starkt avvikande och gränsöverskridande. Kan man dra den slutsatsen att dagens politiska världsläge, som förespeglas oss som många gånger oundvikligt och hopplöst, och naturens ständiga påminnelse, i form av katastrofer och epidemier, bär på samma slags destabiliserande krafter?

En orsak till romantikens återkomst i bildkonsten skulle kunna förklaras som en reaktion på den senaste tidens fixering vid postproduktionen. Att postproducera är enligt Nicolas Bourriaud, curator och teoretiker som kommit att bli talesman för denna konst, en vägran att producera nya verk och att vägra den romantiska skapelsemyten, det vill säga skapandet ur intet.² Konstnärer som arbetar postproduktivt arbetar egentligen i en readymade-anda. De fokuserar på det som redan är där och inte på "det ännu icke". Det nyromantiska skulle därför kunna ses som en motreaktion på denna programmatiska formsträngighet. Det handlar om att söka sig bort från offentligheten, att få lov att vara sentimental, bakåtblickande och inåtblickande. Att vägra ett snabbt och enkelt återbruk av befintliga tecken och diskurser. Att få lov att blanda humor och allvar, vetenskap och fiktion, konstnärlig forskning och forskande konst till ett sammanhängande system som parasiterar på och därmed höjer sig över alla andra system.

Det nyromantiska kan liknas vid en produktiv melankoli som negerar befintliga värden för att istället skapa nya. Även romantikerna ägnade sig åt ett återbruk av andra tiders bildspråk och tankekultur, ett återbruk som på många sätt kan liknas vid postmodernismens pastisch och lapptäcksmentalitet. Vad nyromantikerna däremot gör är att byta ut den cyniska ironin mot en hoppfull, kärleksfull ironi. Det handlar i slutändan om en nyvunnen tro på konstens inneboende valörer, ett negerande av nyttoaspekten och enkla uppdelningar som: "konst för konstens skull" - "konst för världens skull", vetenskapligt - ovetenskapligt, politiskt - apolitiskt. Med *På spaning efter det jag som flytt* vill vi lyfta fram det nyromantiska inom den samtida bildkonsten, och samtidigt fördjupa förståelsen för romantikens inneboende mekanismer genom att titta tillbaka i historien.

Romantiken kännetecknas av tre starka rörelser: orfism, utopism och psykologism, som med andra ord kan betecknas som tron på hemliga läror, tron på konstens samhällsförändrande kraft samt tron på konstens förmåga att spegla det inre, stormiga själslivet. Naturen blir själens spegel. Men naturen blir i och med panteismens starka återkomst under romantiken också en skådeplats för Guds allsmäktighet. Naturen ses nu som besjälad, som ren gudomlighet.

Romantiken är också en reaktion mot 1700-talets fromma pietism. Frimurarorden är de nya salongerna och alkemi och ockultism de stora samtalsämnen. Tvärvetenskaper föds till höger och vänster, och därmed också synen på konst som den stora tvärvetenskapen. Den romantiska poesin blir en progressiv universalpoesi som avser förena poesi, filosofi och retorik under en och samma fana. Poesi betydde sinnesutvidgning, övertvinande av alla gränser, försoningen mellan kultur och natur, dröm och verklighet och slutligen människa och Gud. Kulturens Mecka – Weimar – blev den nya mötespunkten där diktare, konstnärer, vetenskapsmän och filosofer, professioner som oftast kunde rymmas i en och samma person, kunde mäta sina krafter med varandra och samtidigt göra sig ett namn. Personkulten växer sig starkare än någonsin och skillnaden mellan konstnär och verk allt mindre.

Det finns minst två sorters romantik: nationalromantiken och universalromantiken. Nationalromantikerna, som kom strax efter de universella, härstammade från staden Heidelberg och var mest intresserade av folkets historia, språk och kultur. De var enklare uttryckt intresserade av folket. De universella romantikerna, som var verksamma i början av 1800-talet i staden Jena, ägnade större delen av tiden åt studier av naturen, världssjälen och det

konstnärliga geniet. Den förstnämnda rörelsen har Johann Gottfried Herder som portalfigur, den andra har Johann Wolfgang von Goethe.

Goethe genomgick Sturm-und-Drang-övädret och kom så småningom fram till en ny behärskad klassicism som bar starka influenser av österländsk filosofi och mystik. En ny kult för världsreligionen, pansofismen och slutligen "världslitteraturen" föddes, och med detta också tron på att konsten kan överbrygga alla kulturella och geografiska barriärer. Romantiken blir en transportsträcka mellan en eskapistisk "konst för konstens skull" till en kollektivistisk "konst för världens skull". Även *Faust*, Goethes stora drama om människans sanningssökande, pendlar mellan dessa poler: ett sökande som görs på kammaren, genom alkemistiska experiment och filosofiska spekulationer som inte leder någon vart, till ett världsligt sökande efter livets njutningar med djävulen som bundsförvant. Romantiken lider i mångt och mycket av en kulturpessimism.

Men romantiken kännetecknas också av en revolutionsanda. I England slets romantiken mellan Edward Youngs mer introverta kyrkogårdsromantik och James Macphersons omättligt populära *The works of Ossian*, som tog fasta på gamla nordiska folksagor. Den tyska romantiken är i sin tur en reaktion på den franska upplysningen som med sin snusförnuftiga skepticism hade lagt sordin över den europeiska entusiasmen. I Tyskland växer sig frihetstankarna i och med Johann Gottlieb Fichte – jagets och frihetens filosof – allt starkare. Man vill skapa människan på nytt. Genigestalter dyker upp överallt. I bakgrunden lurar Immanuel Kants transcendental idealism. Enligt Kant får fantasin svärma, men aldrig förståndet. Denna rationalism ger också upphov till en antirationalistisk motreaktion i sagor om antihjältar som Gottfried August Bürgers tragikomiske Baron von Münchhausen. Så småningom kom denna antirationalism också att ge föda åt nygotikens svärmeri för monster och demoner, för det sublima och det förgängliga. Skräckromantiken gör sitt intåg på arenan. I England är det Mary Shelleys *Frankenstein* och i Tyskland ETA Hoffmanns dubbelgångarlitteratur som blir tongivande. De bereder mark för fantasylitteraturen och så småningom den moderna kriminalromanen.

1800-talet präglas för övrigt av Kants rigorösa idealism. Många diktare som ville vara vetenskapsmän och vetenskapsmän som ville vara diktare ogillade dock det faktum att Kant ville skilja natur och frihet och natur och konst åt, samt att konsten ansågs vara underkastad naturen. Två diktartyper dyker upp: den naive och den sentimentale. Den naive diktaren är ett med

naturen. Hans diktning blir en direkt avbildning av världen. Den sentimentale diktaren söker sig tillbaka till naturen, eftersom han har förlorat förbindelse med den. Därför blir hans poesi mer av en idédiktning än en regelrätt "mimesis". Antikens konstnär var naiv, medan den nya tidens konstnär kännetecknas av en klugenhet mellan naiv och sentimental diktning. En svärdefinierbar men viktig konstform är självbiografin, som får ett stort uppsving genom Jean Jacques Rousseaus och Goethes brevromaner. Det mest kännetecknande för denna konstform är att konstnären sammansmälter med verket, men i viss mån också med läsaren. Det uppstår en helig triad mellan diktare, verk och läsare, vars intimitet sällan skådats på konstfältet.

En annan förgrening inom romantiken är primitivismen. Kampen mellan klassiker och nydanare hade pågått ända sen Sokrates dagar. Man hävdade att poesins sanna hemland var barbariet, och att den störste poeten är den som kan beskriva detta barbari. Poesin är inte en följd av kulturen, utan mänsklighetens ursprung, med andra ord – naturen. Begreppet "gotisk", liksom "barock", som tidigare använts som skällsord blir nu ett honnörssord. En dödsdömd tar fart. En kult som kommer till uttryck i mysteriespel, rekviem och klagovisor och som till största del handlar om estetiseringen av gränslandet mellan liv och död och den dialektiska upphävningen av dessa liksom alla andra motsatspar. Romantiken är slutligen inget annat än en dialektisk rörelse som upphäver sig själv. Goethe förutsåg detta och kallar denna rörelses två moment "polaritet" och "stegring", men vad han och hans tid inte kunde förutspå är romantikens eviga återkomst.

Sinziana Ravini

¹ Horace Engdahl, *Den romantiska texten*, Albert Bonniers förlag, 1986. Sid. 7.

² Nicolas Bourriaud, *Postproduction: Culture as Screenplay: How Art Reprograms the World*, New York: Lukas and Sternberg, 2002.

The Eternal Return of Romanticism

All movements in art and literature are doomed to return. Some more frequently than others. The more complex and multi-faceted a movement is and the more firmly rooted in the popular imagination, the more likely it is that it will return. Romanticism is such a movement that constantly returns. Almost every time-period has its own romanticism. The great Romantic philosopher Friedrich Schlegel claimed that Romanticism cannot be tied to a certain time or genre but is present everywhere where great poetry takes shape. In his dissertation *The Romantic Text*, Horace Engdahl makes the drastic assertion that Romanticism does not exist but can be invented and that it would be worth inventing it.¹ So, what is Romanticism and why has it returned with such force at this particular point in time?

Romanticism is usually described as the great age of individualism and narcissism. In the Renaissance, people were busy discovering the world, while people in the Romantic period started to discover themselves. The world was perceived as menacing, immense and demonic. The horrors of the French Revolution and the recurring natural catastrophes of the time were taken as evidence of the absence of reason in society and nature. Instead, one immersed oneself in deviance and excess. Perhaps one could claim that the present political situation, which is often said to be inevitable and hopeless, and the constant reminders by nature in the form of catastrophes and epidemics, harbour the same kind of destabilising forces.

One of the reasons for the return of Romanticism in visual art could be that it is a reaction against the recent fixation on postproduction. According to the curator and theoretician Nicolas Bourriaud, who is the chief exponent of this art, postproduction is a refusal to produce new works and a rejection of the Romantic myth of creation; that is to say that one can create something out of nothing.² Artists who work post productively work, in fact, in a spirit of the ready-made. They focus on what is already at hand and not on "that which as of yet is not". Thus the New Romanticism could be viewed as a backlash against a programmatic strictness of form. It is about turning away from the public gaze and allowing oneself to be sentimental, retrospective and introspective. It is about refusing the quick and facile re-use of existent signs and discourses. It is about mixing humour and seriousness, science and fiction, artistic exploration and exploring art into a coherent system that sponges on and thus raises itself above all other systems.

The New Romanticism could be viewed as a productive melancholy that negates existent values in order to create new ones. The Romantics also re-used imagery and ideas of previous periods. It was a form of recycling that in many ways was reminiscent of post-modern pastiche and a patchwork mentality. However, the New Romantics replace the irony of cynicism with an irony of hope and affection. In the end, it is about a newly acquired faith in the in-built values of art, a negation of the utilitarian aspects and of simplified dichotomies such as: "art for art's sake" – "art for the world's sake"; scientific – unscientific; political – apolitical. Our intention with *In Search for the Lost Self* is to put the spotlight on the New Romantic movement in contemporary visual art while deepening the knowledge of the inherent mechanisms of Romanticism by looking at history.

Romanticism was characterised by three powerful movements: Orphism, Utopianism and Psychologism, which could be defined as the belief in secret doctrines, the belief in the ability of art to change society, and the belief in the ability of art to reflect the inner, tempestuous life of the soul. Nature became the mirror of the soul. However, the forceful return of pantheism in the Romantic period also transformed nature into an arena of God's omnipotence. One began to view nature as animated; in fact as a divinity.

Romanticism was also a reaction against the pietism of the 18th century. The Free Masons were the new salons, and alchemy and occultism the great topics of conversation. Interdisciplinary sciences popped up and with them the view of art as the great interdisciplinary science. Romantic poetry became a progressive universal poetry that aimed to unite poetry, philosophy and rhetoric under the same banner. Poetry meant an expansion of the senses, transgression of all borders, reconciliation of culture and nature, dream and reality, and finally, of man and God. The centre of culture – Weimar – became the new meeting-place, where poets, artists, scientists and philosophers (professions which were often encompassed within a single individual) could measure their strengths with each other while making a name for themselves. The cult of personality grew stronger than ever and the differences between artist and work diminished.

There were at least two kinds of romanticism: National Romanticism and Universal Romanticism. The National Romantics, who appeared after the Universal Romantics, had their origin in the town of Heidelberg and were mainly concerned with the history, language and culture of the people. The Universal Romantics, who were active at the beginning of the 19th century in the town of Jena,

devoted most of their time to the study of nature, the world soul and the artistic genius. The most prominent figure of the first-mentioned movement was Johann Gottfried Herder while the second was spearheaded by Johann Wolfgang von Goethe.

After his Sturm-und-Drang experience, Goethe reached a form of controlled neo-classicism influenced by Eastern philosophy and mysticism. A new cult of world religion, Pansophism, as well as "world literature" was born, leading to a belief in art's ability to bridge all cultural and geographical divides. Romanticism became a preliminary between the escapist "art for art's sake" and the collectivist "art for the world's sake". *Faust*, Goethe's great drama on the human search for truth, vacillates between these two poles: a private search by the means of alchemistic experiments and philosophical speculations that do not lead anywhere, and a worldly search for the pleasures of life, with the devil as an ally. To a great extent Romanticism suffered from cultural pessimism.

Romanticism was also characterised by a revolutionary spirit. In England, Romanticism was torn between the more introvert graveyard romanticism of Edward Young and James Macpherson's incredibly popular *The Works of Ossian*, which was based on old Nordic folktales. The German Romanticism was a reaction against the French Enlightenment which had put a damper on the European enthusiasm with its sentimentous scepticism. In Germany, the spirit of liberty grew strong through Johann Gottlieb Fichte, the philosopher of the self and of freedom. One wished to recreate man. Geniuses appeared everywhere. In the background lurked Immanuel Kant's transcendental idealism. According to Kant, imagination could be romanticised but never reason. This kind of rationalism provoked an anti-rationalist reaction in the form of fairy-tales about anti-heroes such as Gottfried August Bürger's tragicomical Baron von Münchhausen. This form of anti-rationalism led to the Neo-Gothic passion for monsters and demons, the sublime and the transitory. The Gothic horror romance appeared. The tone was set by Mary Shelley's *Frankenstein* in England and in Germany by ETA Hoffmann's doppelgänger stories. They paved the way for the genre of fantasy literature and for modern-day crime novels.

Moreover, the 19th century was characterised by Kant's rigorous idealism. Many artists who wanted to be scientists and scientists who wanted to be artists did not appreciate the fact that Kant wished to separate nature and freedom, and nature and art, and that he considered art to be subjected to nature. Two types of poets emerged: the naïve poet and

the sentimental poet. The naïve poet was one with nature. His poetry was an immediate reproduction of the world. The sentimental poet looked to nature because he had lost touch with it, and for this reason his poetry became a poetry of ideas rather than formal mimesis. The artist of antiquity was naïve while the artist of the modern era was characterised by a split between naïve and sentimental poetry. An art form which is difficult to define but nevertheless important was the autobiography, which was popularised by Jean Jacques Rousseau's and Goethe's epistolary novels. The most characteristic feature of this art form was the fact that the artist merged with his work as well as to a certain degree with the reader, creating a sacred triad of poet, work and reader, the intimacy of which has few parallels in the field of art.

Another branch of Romanticism was primitivism. The struggle between classicists and innovators had its roots in the time of Socrates. It was claimed that the true abode of poetry was barbarism and that the greatest poet is he who can describe barbarism. Poetry is not a result of culture but the ur-language of humanity, in other words – nature. The concepts of *Gothic* and *Baroque* which had previously been invectives now became prestige words. A death cult emerged, which found its expression in mystery plays, requiems and lamentations. It was mainly a way of aestheticising the borderland between life and death and dealing with the dialectical neutralisation of thesis and antithesis. In the end Romanticism is a dialectical movement that nullifies itself. Goethe predicted this and called the two elements of this movement "polarity" and "aggravation". What he and his time could not predict was the eternal return of Romanticism.

Sinziana Ravini

¹ Horace Engdahl, *Den romantiska texten*, Albert Bonniers förlag, 1986. P. 7.

² Nicolas Bourriaud, *Postproduction: Culture as Screenplay: How Art Reprograms the World*, New York: Lukas and Sternberg, 2002.

Maria Bajt

F. 1976, uppväxt i Norrtälje, studerar på Kungliga Konsthögskolan, Stockholm

Maria Bajts val av både konventionella och mer udda tekniker speglar hennes förhållande till bilden som sådan. Det är bilden, det visuella uttrycket och dess kraft, som är centralt. Motiven är ofta hämtade från böcker, foton och kartor. Bajt är en samlare, men det hon samlar är bilder. Hon bygger ett arkiv som utgör hennes råmaterial. I sin metod skulpterar hon fram bildytans djup och sätter samman bilder till längre sekvenser. Beträktaren får följa med i en historia som drivs framåt, men som också förklarar sig i detaljer. *From Suandok to the old Treehouse* är en leporello, en handgjord resedagbok, som berättar om en vistelse i Sydostasien. Med starka färger, psykedeliska och konstruktivistiska mönster och det direkta tilltalet, som påminner om Cobra-gruppens spontana måleri, spelas en högt egensinnig historia upp. Hos Bajt finns en tydlig utgångspunkt i det egna jagets samlande och bildbyggande. Hon drivs av en stark berättarlust, som kanske närmar sig det maniska, det att varken vilja eller kunna värja sig för sina egna bildvärldar?

□ CAMILLA LARSSON

Maria Bajt, b. 1976, raised in Norrtälje, studies at the Royal University College of Fine Arts, Stockholm

Maria Bajt's choice of both conventional and more unusual techniques reflects her relationship to the image as such. It is the image, the visual expression and its power that is central. She often finds her subject matter in books, photos and maps. Bajt is a collector of images. She creates an archive which constitutes her raw material. She uses a method of sculpting the depth of the image's surface and assembles images into sequences. The viewer is invited into a story that is propelled forward but also gets lost in details. *From Suandok to the old Treehouse* is a Leporello, a hand-made travel diary covering a visit to South East Asia. Using vivid colours, psychedelic and constructivist patterns and an immediate reference to the spontaneous painting of the Cobra group, a most remarkable story is told. Bajt is firmly rooted in her own collecting and image building. Bajt is driven by a strong narrative impulse, perhaps bordering on the manic, not wishing to, or being able to defend herself against her own image worlds.

□ CAMILLA LARSSON

Cedric Bomford

F. 1975, uppväxt på Vancouver Island, Kanada. Verksam i Berlin, Malmö och Kanada, studerar på Malmö Konsthögskola

Cedric Bomfords fotografier av interiörer och byggnader, som ofta mist sin funktion eller tilldelats en ny mening i stadsrummet, för tankarna till den sakliga traditionen inom samtidsfotografien. I behov av att tänja mediets begränsningar undersöker Bomford byggandet som en produktiv konstruktionsform. Likt ett ofullbordat "Merzbau" har han fyllt sin ateljé med arkitektoniska strukturer av rivningsvirke som bär på sin egen logik och funktion, som skulle kunna liknas vid ett tillhåll eller en strategi att hantera världssituationen från. Ett alster han kallar *Salvage*. I utställningen visas två av dessa konstruktioner: ett balkongliknande torn och ett podium från vilken det projektors svarta bilden av ventilationstorn från Prags tunnelbanan. Tornen, förfallna och glömda, återfår genom Bomfords reproduktion en individualitet och monumentalitet.

✱ MARIANNA GARIN

Cedric Bomford, b. 1975, raised on Vancouver Island, Canada. Works in Berlin, Malmö and Canada, studies at Malmö Art Academy

Cedric Bomford's photographs of interiors and buildings, many of which have lost their function or been given a new meaning in the city space, make one think of the recent tendencies in the tradition of objective contemporary photography. Bomford feels the necessity to expand the limitations of the photographic medium and to explore the act of building as a productive form of construction. As an unfinished "Merzbau", he has filled his studio with architectural structures of scrap wood that carry their own logic and function and may be compared to a retreat or a strategic place wherefrom one could deal with the world. One of the pieces of construction is shown in the exhibition: a balcony-like tower and a podium from which black-and-white images of air vents from the Prague metro system are projected. Through Bomford's reproductions the dilapidated and forgotten towers are given individuality and monumentality.

✱ MARIANNA GARIN

Carl Boutard

F. 1975, uppväxt i Kiruna, studerar på Malmö Konsthögskola

I många av Carl Boutards multimediala arbeten redovisar han sitt privata rum likt ett kuriosakabinett eller ett fältlaboratorium med saker som tillhör hans värld. *Territorium* är en samling olika delar som förenas kring studiet av en kyrkogård. Kyrkogården används som en mångbottnad metafor för livets förgänglighet, människans förebyggande och samhällets strukturer. Boutard bygger ett slags rullande staffli och lek en romantisk konstnärfigur som tecknar sin omgivande natur låter han sin resa börja på Pauli kyrkogård i Malmö. Allt dokumentationsmaterial som dagboksanteckningar, intervjuer, fotografier och kolteckningar på övergivna gravar redovisas, till och med planter från vanvårdade gravar förevigas i brons. I filmerna framträder successivt också det sociala sammanhanget utanför teckningarna parallellt med att även konstnärens tolkning av sin egen roll blottläggs.

✱ MC

Carl Boutard b. 1975, raised in Kiruna, studies at Malmö Art Academy

In many of Carl Boutard's multi media works, he displays his private room as a cabinet of curiosities or a field laboratory with objects from his world. *Territorium* is a collection of various parts revolving round the study of a cemetery. The cemetery functions as a multi-level metaphor for the transience of life, the perpetuation of human beings and the structures of society. Boutard creates a kind of easel on wheels and like a Romantic artist who draws his natural surroundings, he sets out on his journey from the Pauli cemetery in Malmö. The artist accounts for all the documentation material, such as journal entries, interviews, photographs and charcoal drawings of abandoned tombs, even the plants on the neglected tombs have been casted in bronze. In the films the social context of the drawings is eventually exposed while simultaneously revealing the artist's interpretation of his own role.

✱ MC

språk? Hur var det at
huset? Hur var det at
programmen? Har du
många av de här fråg
föret?

Kira Carpelan

F. 1974, uppväxt i Stockholm, studerar på Konstfack, Stockholm

Kira Carpelan är intresserad av frågor som kretsar kring identitet, minne och mellanmännisklig kommunikation. Hon tar sig an detta genom att lyfta fram dess till synes negativa motsvarigheter i förlust av identitet, förlust av minne och det tomrum som uppstår i en havererad kommunikation. Samtalen hon för med vänner, konstnärskollegor och historiska personligheter ges form i skriven dialog, film och installation. Ofta präglas verken av en lågmäld sinnessämning, en melankoli och ett långsamt berättartempo. I flera är hon låtit tre fiktiva personer växa fram, Lillith, Rosa och Trollkarlen, som i olika gestaltningar för ett samtal om konsten och konstnärens villkor.

□ CL

Kira Carpelan, b. 1974, raised in Stockholm, studies at Konstfack, University College of Arts, Crafts and Design, Stockholm

Kira Carpelan is interested in issues of identity, memory and inter-human communication. She approaches these issues by accentuating their seemingly negative analogies: identity loss, memory loss, and the vacuum created by collapsed communication. The conversations she conducts with friends, artist colleagues and historical personalities are given the forms of written dialogue, film and installation. Her works are often characterised by a subdued mood, a melancholy and a slow-paced narration. In the course of several years she has developed three fictitious characters, Lillith, Rosa and The Wizard, who, in various guises, are engaged in a conversation about art and the conditions of the artist.

□ CL

Leander Dønne

F. 1981, uppväxt i Odda, Norge, studerar på Malmö Konsthögskola

I sitt konstnärskap förenar Leander Dønne dadaismens absurdism, punkens nihilism och situationismens radikala kritik av den estetiska, sociala och politiska ordningen. Det är därför så gott som omöjligt att inte inskriva Dønne i en avantgardistisk, nyromantisk tradition, som ifrågasätter gränsen mellan fakta och fiktion, normalt och onormalt, men också mellan konstnär, konstverk och omvärld. Dønne vet alltså väl att rebellen bekräftar normen. Väl innanför ett system kan den kritiska udden lätt reduceras till pastiche. Men det är paradoxalt nog just denna insikt om institutionskritikens omöjlighet som gör hans arbeten institutionskritiska. Dønne tar avstånd från övertydliga spektakel till förmån för mer introverta, tragikomiska aktioner och pamphlettartade skrifter.

✱ SINZIANA RAVINI

Diana De Aguinaga Pettersson, b. 1973, raised in Mexico and Sweden, studies at Valand School of Fine Arts, Gothenburg

Diana De Aguinaga Pettersson's works emanate from a problematisation of her own identity. She uses herself in order to explore relationships of power and issues of gender, class, alienation, belonging, exposure, pain and guilt. In her performances, De Aguinaga challenges her limitations by revealing her private history while exposing herself to various situations, forcing the viewers to confront themselves. In her work *I Wanted to Create the Image Again*, she tries to recreate the vanished moment of a ten-year old photograph by visiting the same place with the same person. It is an act born out of a nostalgic need to reconstruct a memory which remains tragically unfinished as the central moment never appears.

✱ MC

Leander Dønne, b. 1981, raised in Odda, Norway, studies at Malmö Art Academy

In his work, Leander Dønne combines the absurdism of Dadaism, the nihilism of Punk and the radical critique of the aesthetical, social and political order of the Situationists. This makes it practically impossible not to inscribe Dønne in an avant-garde, new romantic tradition that questions the border between fact and fiction, natural and unnatural, but also between artist, artwork and the surrounding world. Dønne is well aware of the fact that the rebel confirms the norm. While inside the system, the critical edge is easily reduced to pastiche. However, it may seem as a paradox that the realisation of the impossibility of institutional critique makes his works into just that: a criticism of institutions. Dønne rejects oversimplified spectacles in favour of more introvert, tragicomic actions and pamphlets.

✱ SINZIANA RAVINI

språk? Hur var det at
huset? Hur var det at
programmen? Har du
många av de här fråg
föret?

Maja Hammarén

F. 1978, uppväxt i Stockholm,
studerar på Konsthögskolan
Väland, Göteborg

Maja Hammarén arbetar med text och bild, ofta separat. Texterna presenterar hon i radioprogram, tidskrifter och galleri- rum. I bildarbetena, fotografi och video, presenterar hon olika handlingar som hon utför själv eller iscensätter med hjälp av andra människor. Dialogen är en återkommande metod och form, där Hammarén själv samtalat med olika personer, men även iscensätter dialoger mellan fiktiva personer. De frågor som hon har intresserat sig för är vad det innebär att göra konst och huruvida det finns hierarkier, förväntningar och konventioner inom konstfältet och på vilka sätt dessa kan utmanas. Detta frågeställande har också kommit att inbegripa livet som sådant och hur man kan underminera en allt för- vanligt förordande slentrianmässighet. Genom att använda effekter som absurditet, det drastiska, tillkortakommanden och det romantiska är Hammarén intresserad av hur man som konstnär och människa har möjlighet att förändra och beröra. ♦ CI

Maja Hammarén, b. 1978, raised in Stock-
holm, studies at Väland School of Fine Arts,
Gothenburg

Maja Hammarén works with texts and ima-
ges, often separately. The texts are presented
in radio programmes, journals and gallery
spaces. In her images, photographs and
video, she shows various actions executed by
her or staged in collaboration with others.
The dialogue is a recurrent method and
form, in which Hammarén converses with
different persons and also stages dialogues
between fictitious people. She has displayed
an interest in issues such as what it means
to create art, whether there are hierarchies,
expectations and conventions within the art
world and in which way these can be chal-
lenged. This questioning extends to life itself
and how one can undermine old routines.
By using effects such as absurdity, the dras-
tic, inadequacy and the romantic, Hamma-
rén concerns herself with the possibility of
changing things and making a difference, as
an artist and a human being. ♦ CI

IN SEARCH FOR THE LOST SELF

Daniel Hoflund

F. 1978, uppväxt på Öland,
studerar på Kungliga
Konsthögskolan, Stockholm

Daniel Hoflund undersöker olika idévärldar
och identiteter i förhållande till kulturella
klichéer i bland annat film, litteratur och
bild. I *Sommaren 1991* försöker han rekon-
struera barndomen med utgångspunkt i
filmen *Stand by Me*. Hoflund skapar ett
nostalgiskt narrativ med hjälp av olika
samspelande och samtidigt kontrasterande
komponenter varav några skulle kunna vara
hämtade ur den egna barndomen. Verket
består av stillbilder, uskrifter från Internet,
teckningar, flyttkartonger och "personliga"
objekt. Det spekulativa blir en viktig strategi
i upphävdandet av fiktion och verklighet, av
det genuina och det konstruerade minnet. ♦ MC

Daniel Hoflund, b. 1978, raised on Öland,
studies at the Royal University College of Fine
Arts, Stockholm

Daniel Hoflund explores various worlds of
ideas and identities in relation to cultural
clichés in, for example, film, literature and
images. In *Summer 1991*, he attempts to
reconstruct an ideal childhood with the
film *Stand by Me* as the starting point. Hof-
lund creates a nostalgic narrative by using
elements that both interplay and contrast
each other at the same time, elements that
could have been taken from his very own
childhood. The work includes stills, Internet
print-outs, drawings, removal-boxes, and
"personal" objects. The speculative becomes
an important strategy in the blurring of the
borders between fiction and reality, the ge-
nuine and the constructed memory. ♦ MC

Goran Hassanpour

F. 1977, uppväxt i Bocan,
Kurdistan och Västerås, studerar
på Konsthögskolan Väland,
Göteborg

Goran Hassanpour arbetar huvudsakligen
med video. Som material använder han i
första hand sig själv och sin privata historia.
Men Hassanpour har ingen tilltro till iden-
titeten som sådan. Det är snarare identite-
tets förändringar han undersöker. Född i
Iran, med kurdisk tillhörighet och numera
svensk nationalitet, befinner han sig i ett
melanland där allt som rör tilläget. Verken
kännetecknas av ett underfundigt lekande
med fördomar och föreställningar om kul-
tur, etnicitet, maskulinitet, men också av ett
reglerat blottande av konstfältets tabun och
rättspel. *Moscow Biennale* producerades för
konstbiennalen i Moskva. I verket lovar han
sålvt betraktaren som sin egen spegelbild att
komma i form till biennalen. Här finns det
ingen "bilden efter" som möjliggör en jäm-
förelse. Endast ett växelspel mellan realism
och idealism. ♦ SB

Goran Hassanpour, b. 1977, raised in Bocan,
Kurdistan and Västerås, studies at Väland
School of Fine Arts, Gothenburg

Goran Hassanpour works mainly with
video. His material is primarily himself and
his private history. But Hassanpour har-
bours no belief in the concept of identity as
such. It is rather the transformations of iden-
tity that interest him. Born in Iran of Kur-
dish origin, now a Swedish citizen, he finds
himself in a borderland where everything is
permitted. His works are characterised by a
subtle play with prejudices and perceptions of
culture, ethnicity, masculinity, and also a
straightforward exposure of the taboos and
intrigues of the art world. He produced
Moscow Biennale for the Moscow Art Bien-
nial. In the piece, he promises the viewer
as well as his reflection in the mirror to get
into shape for the biennial. Here, there are
no "after" images facilitating a comparison;
only an interaction between realism and
idealism. ♦ SB

BONNIERS KONSTHALL

Andreas Kurtsson

F. 1975, uppväxt i Torsås, Kalmar
län, verksam i Malmö och Umeå,
studerar på Konsthögskolan,
Umeå universitet

Andreas Kurtssons arbeten är ofta un-
dersökningar av ljudets fenomenologi där
insamlade bilder och ljud sammanfogas till
nya meningar. I ljudinstallationer som *Nu 25*
% *more* för Norrlandsoperan är besökarens
rörelse en viktig förutsättning för upplevel-
sen och förståelsen av de små förskjutningar
som sker på platsen. Videoinstallationen *Det*
föreställer ett bergslandskap, eller något helt
annat är däremot ett försök att tänja på språ-
kets möjligheter som pedagogiskt redskap.
Det handlar om vem som har tolknings-
företräde och om det enrägna behovet av att
skapa mening åt det vi ser och hör. Betrak-
taren får röra sig kring bildprojektionerna
i verket för att gradvis kunna skapa sig sin
egen berättelse genom att sammanväva olika
ljud och bildelement som "exploderat" ut i
rummet. ♦ MC

Andreas Kurtsson, b. 1975, raised in Torsås,
Kalmar län, works in Malmö and Umeå,
studies at the Academy of Fine Arts, Umeå

Andreas Kurtsson's works are often ex-
plorations of the phenomenology of sound,
in which collected images and sound are
combined into new interpretations. In sound
installations such as *Nu 25* % *More* realised
for the Norrlandsoperan, the viewer's mo-
vement were crucial for the experience and
understanding of the subtle dislocations that
occurred in the space. His video installation,
Det föreställer ett bergslandskap, eller något
helt annat (It depicts a mountain scenery, or
something entirely different), is, on the other
hand, an attempt to expand the possibility
of language as an educational tool. It is a
matter of who has the privilege of interpre-
tation, and of the insistent need of creating
meaning from what we see and hear. The
viewers are invited to move around the
projections in order to gradually create their
own narratives by interweaving different
sounds and images that have "exploded"
into the space. ♦ MC

Malin Pettersson Öberg

F. 1979, uppväxt i Falun, studerar
på Konstfack, Stockholm

Malin Pettersson Öberg drivs av en fasci-
nation för illustration, typografi, text och
formgivning. Hennes arbeten rör sig kring
yta och innehåll och hur dessa två nivåer
samspekar. Hennes metod är många gånger
att frilägga bild och text från dess ursprung-
liga sammanhang och skapa verk med en
inbyggd tvetydighet. Det sentimentala, över-
lastade och kitschiga kan exempelvis stöpas
i en stram form eller vice versa. I *And in my*
heart there is... (*Amièrres*) lånar hon avskeds-
fraser från gravstenar på en kyrkogård,
som anlagts under förre sekelskiftet utanför
Paris, och målar upp dem på konsthallens
vita väggar. Beträktaren möts av hälsningar
till kära bortgångna vänner med namn som
Jackson, Sokrates och Sultan Galant vom
Hatzfeldt (!). Det högstimda, populärkul-
turella och fantastiska glider ihop och som
ännu en påminnelse om livets förgänglighet
har ett gammalt flickur ritats upp på väggen.
♦ CL

Malin Pettersson Öberg, b. 1979, raised in Fa-
lun, studies at Konstfack, University College of
Arts, Crafts and Design, Stockholm

Malin Pettersson Öberg is driven by a fasci-
nation for illustration, typography, text and
design. Her works centre on surface and
content and how these two levels harmonise.
Her method often involves uncovering ima-
ges and texts from their original context to
create works with an inherent ambiguity.
For example, the sentimental, luxurious
and kitschy elements can be remodelled into
firm shapes or vice versa. In *And in my heart*
there is... (*Amièrres*), she borrows farewell
greetings from headstones in a Parisian pete-
r cemetery founded at the turn of the last cen-
tury, and paints them on the white walls of
the gallery. The viewer is met by greetings
to beloved and deceased friends with names
such as Jackson, Sokrates and Sultan Galant
vom Hatzfeldt (!). Lofly concepts merge
with elements from popular culture and the
world of fantasy. As a reminder of the transi-
toriness of existence, an old pocket watch
has been drawn on the wall. ♦ CL

Lovisa Ringborg

F. 1979, uppväxt i Linköping,
studerar på Högskolan för
fotografi, Göteborg

Lovisa Ringborg har lämnat måleriet till
förmån för fotograferiet. Men det måleriska är
i alla hösta grad närvarande i hennes
bilder, såväl tekniskt som estetiskt. Det finns
en stark kontrast mellan ljus och mörker
som påminner om Caravaggios målningar
som Ringborg rekonstruerar på digitalt
plan, vilket kräver både längsamhet och
precision. Ringborg målar fram fotografiet.
Personerna i hennes bilder är oftast frusna
och monumentala likt renaissancens furste-
porträtt. Vanitasmotivet är ständigt åter-
kommande. Bildernas skönhet och harmoni
är bedräglig, ty här finns såväl barockens
upptagenhet vid teatralitet, sinnlighet och
destruktivitet som romantikens menings-
kollaps. Bildsviten *The Limbo Pictures* rör sig
i ett gränsland som för konstnären är befriat
från moral, tolkningsmöjlighet och narrati-
vitet. Bilderna är som delar ur en existentiell
rebus, förevigade ögonblick som exponerar
den fria viljans herravälde. ♦ SB

Lovisa Ringborg, b. 1979, raised in Linköping,
studies at School of Photography at Göteborg
University

Lovisa Ringborg has abandoned painting
for photography. However, painterly qua-
lities are still very much in evidence in her
images, technically as well as aesthetically.
There is a sharp contrast between light
and shade, reminiscent of the paintings of
Caravaggio, which Ringborg reconstructs
digitally. It is a process that demands both
slowness and precision. Ringborg paints
photographs, so to speak. The figures in her
images are often frozen and monumental in
the manner of Renaissance portraits of prin-
ces. The vanitas motif recurs continuously.
The beauty and harmony of the images are
deceptive, as they comprise the theatrical,
sensual and destructive elements of the
Baroque, as well as the collapse of meaning
of the Romantic period. The image se-
quence *The Limbo Pictures* moves in a bor-
derland which, for the artist, is free of moral,
interpretive possibilities and narratives. The
images are like parts of an existential puzzle,
immortalised moments that reveal the hege-
mony of the free will. ♦ SB

Gustav Sparr

F. 1977, uppväxt i Nynäshamn, studerar på Konsthögskolan, Umeå universitet

Gustav Sparr är både literatursamlare och literaturskulptör. Protagonisterna i hans animerade bildvärldar ser ut som kopior av honom själv. Dubbelgångare och multipla personligheter tar oss in i och ut ur intrikata rebusliknande narrationer, där linjeorden gått förlorade och meningsbyggnaden havererat. Kvar finns bara okulta och alkeemistiska symboler och tecken, spelbräror och pjäser. Men spelar mot vem och vad är det för spel som egentligen spelas? Ett biografiskt eller skönlitterärt spel? Författaren/konstnären har verkligen gått förlorad i sitt verk, likt Narcissus i sin spegelbild. Men denna spegel fragmenteras och multipliceras hela tiden, likt den romantiska, fiktivt självbiografiska romanen *Sandmannen* av ETA Hoffmann. *MC Librarian* handlar i första hand om den konstnärliga skapelseprocessen som sådan och i sista hand om jaget och dess gränser, om lagringar, loopar, speglingar och hur lätt det är att gå vilse i sin egen bild- och referensvärld. Men det finns en och annan lönnlörr i systemet för den som letar länge. * 58

Gustav Sparr, b. 1977, raised in Nynäshamn, studies at the Academy of Fine Arts, Umeå

Gustav Sparr is both a collector and a sampler of literature. The protagonists of his animated image works resemble him. Doppelgängers and multiple personalities guide us in and out of picture puzzle-like narrations where the conjunctions are lost and the sentence structure collapses. We are left with occult and alchemical symbols and signs, gaming-boards and counters. Who is playing against whom and what kind of game is it? Is it a biographical or a literary game? The author/artist has indeed lost himself in his work, like Narcissus in his reflection. But the mirror is constantly fragmenting and multiplying, like the romantic, fictitious autobiographical novel *The Sandman* by ETA Hoffmann. *MC Librarian* is primarily about the artistic creative process as such and finally about the self and its limitations, about layers, loops, reflections and how easy it is to lose oneself in one's own image and reference world. But there are some secret doors in the system for those who persist in searching. * 58

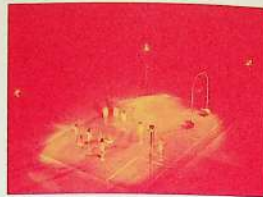
Frida Tebus

F. 1976, uppväxt i Ängelholm, studerar på Kungliga Konsthögskolan, Stockholm

Frida Tebus arbeten handlar i stort om hur religion, natur och kultur tar form och struktur. Hur skapas mening kring ting, platser och fenomen i relation till deras fysiska uppenbarelser? Frågeställningarna tar sig formen av fotografiska kartläggningar, videodokumentationer och skulpturer. Hon använder inventering och efterforskning som konstnärliga arbetsmetoder. Tebus läter ofta sin personliga historia fungera som språngbräda ut i djupdykningar i olika livsåskådningar. I *Gotländska raukar* möter betraktaren exempelvis två monumentala skulpturer som naturtroget återger två raukar. Likt ett samtida diorama presenterar Tebus dem med deras mytologiska namn; Hoburgsgubben och Gamle Patron. * 58

Frida Tebus, b. 1976, raised in Ängelholm, studies at the Royal University College of Fine Arts, Stockholm

Frida Tebus' work is mainly about how religion, nature and culture take shape and are structured. How is meaning pertaining to things, places and phenomena created in relation to their physical appearances? Her issues assume the form of photographic mappings, video documentations and sculptures. She employs inventory and research as artistic working methods. Tebus often uses her personal history as a springboard to plunge into various outlooks on life. In *Gotländska raukar* [Gotlandish rauks] the viewer encounters two rauks (rock formations typical of Gotland). Like a contemporary diorama, Tebus presents them with their mythological names: Hoburgsgubben and Gamle Patron. * 58

Markus Öhrn

F. 1972, uppväxt i Råneå och Skellefteå, studerar på Konstfack, Stockholm

I Markus Öhrns bildvärld vet man sällan var man befinner sig, vemns fantasi som spelar upp och vad det är som sker i utspelet. Hans verk ifrågasätter dagens heteronormativa sexualitet. Som konstnär är han mer intresserad av att vara ett symptom på sitt samhälle än en pedagog som moraliserar. I hans videoverk förenas det sadistiska och det paradistiska i en symbolmättad värld utan in- och utgångar. *We Aim to Please* exponerar ett par lättklädda gymnastikflickor och deras maktkamp bland lekskoldatser, plintar och betongkaniner. Den kliniska, lätt fascistiska estetiken får en skruvad, komisk dimension i Öhrns stenhårda regi. *Studier i heteronormativ neoliberalism, baserade på sanna historier* är ett pågående arbete, som bygger på olika aktörer ute i vildmarken. Den manliga protagonisten försöker använda naturen som sexpartner genom att penetrera häligheter och köra grävmaskin. * 58

Markus Öhrn, b. 1972, raised in Råneå and Skellefteå, studies at Konstfack, University College of Arts, Crafts and Design, Stockholm

In Markus Öhrn's image world, one seldom knows where one is, whose imagination is enacted and what is taking place. His works question the contemporary heteronormative sexuality. As an artist, he is more interested in being a symptom of society than a moralising educator. His video work combines sadistic and paradisiacal elements in a world filled with symbolism and devoid of entries and exits. *We Aim to Please* exposes a couple of lightly dressed girls engaged in physical exercise and their power struggle among toy soldiers, box horses and concrete rabbits. The clinical, slightly Fascist aesthetics are given a twisted, comical dimension by Öhrn's adamant direction. *Studier i heteronormativ neoliberalism, baserade på sanna historier* [Studies in hetero-normative Neoliberalism based on true stories] is a work in progress based on various actions in the wilderness. The male protagonist attempts to use nature as a sexual partner by penetrating cavities and operating a digger. * 58

VERK I UTSTÄLLNINGEN

Diana De Aguinaga Pettersson
I Wanted to Create the Image Again, 2006
DVD, 10 min, loop, färgfotografi tryckt på duk, 124,5 x 84 cm

Maria Bajt
From Suandok to the Old Treehouse, 2006
Leporello med 74 bilder (papper collage, cyanotypi, akvarell, oljepastell, offset, screentryck, teckning med bläck och färgpenna, fotografi, bunden i linne duk), 29,5 x 42 cm, längd 19,5 m

Carl Boutard
Territorium, 2007
Kolteckningar, bronsskulptur, dagbok, DVD, sträffa på hjul, torkade växter, bord och hylla i mdf, varierande storlek

Cedric Bomford
Salvage, 2007
Rivningsvirke, trallor, storformatsdiprojektor 17 sv/v diabilder, lampor, 3,5 x 4,5 x 1,5 m och 5 x 3,5 x 4 m

Kira Carpelan
115 dagar ur minnet, 2007
Väggtext, vinyl, 5 x 2 m

Leander Djonne
Void to void, 2007
HD film, 23 min, loop, publikation, videodokumentation av performance genomförd 14 maj 2007

Maja Hammarén
Tre mammor från Kungsladugård läser, 2007
DVD med ljud, loop

Goran Hassanpour
Moscow Biennale, 2007
DVD, 5 min, loop, objekt

Daniel Höflund
Sommaren 1991, 2006
Blyertsteckningar, färgfotografier, utskrifter, collage, objekt och DVD-projektion, varierande storlek

Andreas Kurtsson
Det föreställer ett bergslandskap, eller något helt annat, 2007
Fyrkanalsvideoinstallation, DVD 1 med ljud, 9:29 min, loop, DVD 2, 3:20 min, loop, DVD 3, 4:53 min, loop, DVD 4 med ljud, 3:54 min, loop

WORKS IN THE EXHIBITION

Diana De Aguinaga Pettersson
I Wanted to Create the Image Again, 2006
DVD, 10 min, loop, colour photography printed on canvas, 124,5 x 84 cm

Maria Bajt
From Suandok to the Old Treehouse, 2006
Leporello with 74 images (collage on paper, cyanotype, watercolor, pastel crayon, offset, screen print, coloured pencil and ink drawings, photography, bound in linen cloth), 29,5 x 42 cm, length 19,5 m

Carl Boutard
Territorium, 2007
Charcoal drawings, sculpture casted in bronze, diary, DVD, easel on wheels, dried plants, table and shelves in mdf, dimensions variable

Cedric Bomford
Salvage, 2007
Reclaimed construction materials, shipping palettes, large format projector, 17 b/w slides, lights, approx 3,5 x 4,5 x 1,5 m and 5 x 3,5 x 4 m

Kira Carpelan
115 days from memory, 2007
Wall text, vinyl, 5 x 2 m

Leander Djonne
Void to void, 2007
HD film, 23 min, loop, publication, video documentation of performance executed May 14th, 2007

Maja Hammarén
Tre mammor från Kungsladugård läser, 2007
[Three mothers from Kungsladugård reads, 2007]
DVD with sound, loop

Goran Hassanpour
Moscow Biennale, 2007
DVD, 5 min, loop, with objects

Daniel Höflund
Sommaren 1991, 2006
[Summer 1991, 2006]
Graphite drawings, colour photography, prints, collages, objects, DVD-projection, dimensions variable

Andreas Kurtsson
Det föreställer ett bergslandskap, eller något helt annat, 2007
[It depicts a mountain scenery, or something entirely different, 2007]
Four channel video installation, DVD 1, with sound, 9:29 min, loop, DVD 2, 3:20 min, loop, DVD 3, 4:53 min, loop, DVD 4, with sound, 3:54 min, loop

Malin Pettersson Öberg
And in my heart there is... (Älskäre), 2007
Väggmålning, akryl, varierande storlek

Lovisa Ringborg
The Limbo Pictures, 2007
Färgfotografier typ C på aluminium, varierande storlek, edition 1/5

Gustav Sparr
MC Librarian, 2007
DVD med ljud, vektorgrafisk animation, 3:54 min, loop

Frida Tebus
Gotländska raukar, 2006
110 fotografier, inkjet print, 18 x 24 cm

Hoburgsgubben, 2006
Skulptur, blandad teknik, ca 4,5 x 3,5 x 4 m

Gamle Patron, 2006
Skulptur, blandad teknik, ca 2,5 x 1,5 x 1 m

Markus Öhrn
We Aim to Please, 2006
DVD med ljud, 9 min, loop

Malin Pettersson Öberg
And in my heart there is... (Älskäre), 2007
Wall painting, acrylic, dimensions variable

Lovisa Ringborg
The Limbo Pictures, 2007
Colour photographs type C on aluminium, dimensions variable, edition 1/5

Gustav Sparr
MC Librarian, 2007
DVD with sound, animated vector graphics, 3:54 min, loop

Frida Tebus
Gotländska raukar, 2006
110 photographs, inkjet prints, 18 x 24 cm

Hoburgsgubben, 2006
Sculpture, mixed media, approx 4,5 x 3,5 x 4 m

Gamle Patron, 2006
Sculpture, mixed media, approx 2,5 x 1,5 x 1 m

Markus Öhrn
We Aim to Please, 2006
DVD with sound, 9 min, loop

UTSTÄLLNINGSTEAM

Curators: Marianna Garin,
Camilla Larsson, Sinziana Ravini
Assistenter: Martin Bergh, Emma Bonnier, Linda Papirni
Chief technician: Johan von Geijer
Technicians: Marcus Lindberg, Erika Sjöberg, Dan Svensson,
Richard Svensson, Erik Wikström
Graphic form: Martin Frostner
Översättning: Hans Olsson
Tryck: Jernströms Offset, Stockholm
Läsrum: Linda Papirni

Många tack till alla studenter och personal vid
Konsthögskolan Valand, Kungliga Konsthögskolan,
Konsthögskolan Umeå universitet, Konsthögskolan i
Malmö, Högskolan för Fotograf och Konstfack.

På spaning efter det jag som flytt – 15 konststudenter är den
första i en serie utställningar med konststudenter på
Bonniers Konsthall. Utställningen är ett led i konsthallens
engagemang för den unga svenska konstscenen.

För kommande program och nyhetsbrev
www.bonnierskonsthall.se

Bonniers Konsthall samarbetar med MTAB för transporter

EXHIBITION TEAM

Curators: Marianna Garin,
Camilla Larsson, Sinziana Ravini
Assistants: Martin Bergh, Emma Bonnier, Linda Papirni
Chief Technician: Johan von Geijer
Technicians: Marcus Lindberg, Erika Sjöberg, Dan
Svensson, Richard Svensson, Erik Wikström
Graphic Design: Martin Frostner
Translation: Hans Olsson
Print: Jernströms Offset, Stockholm
Reading Room: Linda Papirni

Many thanks to all the students and staff at Valand School
of Fine Arts, Stockholm Royal University College of Fine
Arts, Academy of Fine Arts, Umeå, Malmö Art Academy,
The School of Photography at Göteborg University and
Konstfack, University College of Arts, Crafts and Design.

In Search of the Lost Self – 15 Art Students is the first in a
series of exhibitions with art students at Bonniers Konsthall.
The exhibition is part of Bonniers Konsthall's commitment
to the young Swedish art scene.

For upcoming program and newsletters
www.bonnierskonsthall.se

Logistics handled by MTAB

 Bonnierskonsthall

Bonniers Konsthall/Torsgatan 19, 113 90 Stockholm, Sweden/T+46 8 736 42 48, F+46 8 736 58 04
www.bonnierskonsthall.se On/Wed 11-20, To-Sa/Thu-Sun 11-17